

Det, vi giver til hinanden

Af sognepræst

Bodil Olesen

Hornbæk Kirke

Engang imellem dukker der et indslag op i fjernsynet om, at licens er noget, vi giver til hinanden. Det er jo nok for at få os til at huske at betale, når girokortet kommer – hvis ikke man har fået meldt det til sin PBS-ftale.

Det får mig til at tænke på alt det andet, vi giver til hinanden. I disse tider med coronavirus tænker vi meget på at UNDGÅ at give noget til hinanden. Vi undgår at give hinanden hånden, vi undgår at give knus og kram, vi undgår tæt kontakt, vi spritter hænder og så videre. Alt andet vil vi gerne give til hinanden, men ikke noget, der kan være farligt for andre. For omtanke, det er også noget, vi giver til hinanden. Det er en del af den næstekærlighed, vi som kristne har fået ind med modermælken, at vi skal udvise.

Jeg har ofte tænkt, at gudstjenester, det er også noget, vi giver til hinanden. Det kommer helt tydeligt frem for tiden, hvor vi aflyser gudstjenester i landets kirker – for at undgå at give noget til hinanden, som vi hellere vil være

foruden. Vi undlader at give ét til hinanden for at undgå at give noget andet videre.

Nogle steder sender man gudstjenester og andagter kun med deltagelse af det helt nødvendige personale såsom organist, sanger og præst ud på nettet under forskellige former. For Guds ord, evangeliet, det skal da ud, er tanken. Og naturligvis skal det det. Jeg tænker bare på, om det, vi på den måde sender

Helsingør Dagblad, 21.3.2020

ud, kommer til at gøre gudstjenesten til en forestilling, vi kan se på i stedet for et fællesskab, vi ved at deltage i giver til hinanden?

Samtidig ved jeg, at mange, som ikke selv er i stand til at bevæge sig i kirke, har stor glæde af de radio- og TV-transmitterede gudstjenester – som der i den nuværende situation er flere af end ellers. De bliver, også under mere normale omstændigheder, sendt med jævne mellemrum til glæde for en del mennesker.

I de nærmeste uger vil der blive transmitteret højmesse fra Københavns Domkirke hver søndag. De højmesser kan det anbefales at "deltage" i – når man nu ikke kan komme i sin egen kirke.

Til gengæld kan man komme i kontakt med sin egen præst pr. telefon eller mail – ganske uden risiko for at blive smittet med andet end sjælesorg og vigtige samtaler om liv og død og alt andet ind imellem. Den mulighed vil jeg gerne hermed anbefale, at man gør brug af.